

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2006/2021
09.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Надежда Младеновић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Ножица, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4574/19 од 07.10.2020. године, у седници већа од 09.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4574/19 од 07.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1800/12 од 12.03.2019. године обавезан је тужени да исплати тужили на име отуђених покретних ствари износ од 80.000,00 динара, на име оштећења стана на првом спрату у ... у улици ... број ... износ од 496.994,46 динара, све са законском затезном каматом од 12.03.2019. године до исплате и на име накнаде трошкова поступка износ од 280.393.00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а преко досуђених до тражених износа тужбени захтев је одбијен, као и тужбени захтев за исплату на име утрошка електричне енергије.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4574/19 од 07.10.2020. године одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене првостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом

2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, на основу члана 185. ЗОО тужбени захтев за исплату противвредности угаоне гарнитуре и кухиње је делимично основан јер је тужилца доказала својину на тим стварима и да је тужени ствари отуђио, а тужбени захтев за накнаду штете због оштећења стана је основан јер је тужени живео у стану у периоду до 2005. године, а од тада до 2009. године омогућио је свом сину и његовој породици да живе у стану. О тужиљином захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за накнаду штете поднета је 05.04.2012. године, а побијана другостепена пресуда донета је 07.10.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 576.994,46 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић